

Ulga na nowe technologie w CIT

Ulga podatkowa uregulowana w art. 18b ustawy o CIT, powszechnie znana jako „ulga na nowe technologie” polega na odliczeniu od dochodu wydatków poniesionych przez podatnika na nabycie nowych technologii. Przy czym nie przysługuje ona, jeżeli w roku podatkowym lub roku poprzedzającym podatek prowadził działalność na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia.

Za nowe technologie uważa się wiedzę technologiczną w postaci wartości niematerialnych i prawnych, w szczególności wyniki badań i prac rozwojowych, która umożliwia wytwarzanie nowych lub udoskonalenie wyrobów lub usług, i która nie jest stosowana na świecie przez okres dłuższy niż ostatnich 5 lat, co potwierdza opinia niezależnej od podatnika jednostki naukowej w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz.U. Nr 96, poz. 615).

Należy zauważyć, że jednym z elementów definicji nowych technologii jest umożliwianie wytwarzania nowych lub udoskonalonych wyrobów lub usług.

Co więcej, nie może być ona stosowana na świecie przez okres dłuższy niż ostatnich 5 lat, co powinno być potwierdzone przez jednostki naukowe wskazane w ustawie o zasadach finansowania nauki - prowadzące w sposób ciągły badania naukowe lub prace rozwojowe, tj.:

- a) podstawowe jednostki organizacyjne uczelni w rozumieniu statutów tych uczelni,
- b) jednostki naukowe **Polskiej Akademii Nauk**,
- c) instytuty badawcze
- d) międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych [przepisów](#) działające na terytorium RP,
- e) **Polską Akademię Umiejętności**,
- f) inne jednostki organizacyjne, niewymienione w lit. a-e, posiadające osobowość prawną i siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej, w tym przedsiębiorców posiadających status centrum badawczo-rozwojowego, nadawany na podstawie ustawy z dnia **30 maja 2008 r.** o niektórych formach wspierania [działalności](#) innowacyjnej (Dz. U. Nr 116, poz. 730 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 473).

Dla skorzystania z ulgi niezbędne więc będzie dysponowanie przez podatnika stosownym poświadczeniem wskazującym na innowacyjność nabywanej technologii, wydanym przez jeden ze wskazanych podmiotów.

Podstawą ustalenia wielkości odliczenia jest kwota wydatków poniesionych przez podatnika na nabycie nowej technologii, uwzględnionych w wartości początkowej, w części, w jakiej została zapłacona podmiotowi uprawnionemu w roku podatkowym, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych lub w roku następującym po tym roku, oraz w której nie została zwrócona podatnikowi w jakiegokolwiek formie.

Tak więc podatnik, który wprowadził np. nowatorski [program](#) komputerowy do ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych w roku 2011, będzie uprawniony wykorzystać ulgę w wysokości 50% kosztów, jakie uiścił w tym roku podatkowym (bądź kolejnym) na rzecz zbywającego.

Jednakże jak wskazuje dalej omawiana regulacja, **przedpłaty** (zadatki) poniesione na nowe technologie w roku poprzedzającym rok, w którym została ona wprowadzona do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, uznaje się za poniesione w roku jej wprowadzenia do tej ewidencji.

Jeżeli kwoty wypłacane dostawcy w latach poprzedzających nabycie uiszczane, były tytułem przedpłat bądź zadatków, to również będą wliczane do wartości korzystającej z prawa do odliczenia.

Podatnik ma prawo skorzystać z odliczenia w [rozliczeniu](#) za rok, w którym poniesiono wydatki we wskazanym powyżej znaczeniu. Zatem będzie to zeznanie za rok wprowadzenia nowej technologii do ewidencji.

Jeżeli podatnik nie wykorzysta przysługującego mu prawa, skorzystanie z ulgi będzie możliwe jedynie poprzez korektę zeznania za rok, w którym prawo to mu przysługiwało. Z analizowanych uregulowań nie wynika bowiem jakoby odliczenia można było dokonywać w dowolnym roku podatkowym.

Jeżeli podatnik osiąga stratę lub wielkość dochodu z pozarolniczej działalności jest niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń, odliczenia odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części dokonuje się w zeznaniach za kolejno następujące po sobie trzy lata podatkowe, licząc od końca roku, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

Ponadto pamiętać należy, że **odliczenia związane z nabyciem nowej technologii nie mogą przekroczyć 50% kwoty ustalonej zgodnie z ust. 4 i 5 artykułu 18b ustawy o CIT.**

Ustawa o CIT wskazuje również przypadki, w których następuje utrata prawa do odliczenia, co zobowiązuje podatnika do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dokonanych odliczeń, do których utracił prawo, a w razie poniesienia straty - do jej zmniejszenia o tę kwotę (w zeznaniu podatkowym składanym za rok, w którym wystąpiły określone okoliczności).

Konieczność ta wystąpi jeżeli przed upływem trzech lat podatkowych, licząc od końca roku podatkowego, w którym podatnik wprowadził nową technologię do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych:

- 1) udzieli w jakiegokolwiek formie lub części innym podmiotom prawa do nowej technologii; nie dotyczy to przeniesienia prawa w wyniku przekształcenia formy prawnej oraz łączenia lub podziału dotychczasowych przedsiębiorców - dokonywanych na podstawie przepisów kodeksu spółek handlowych, albo
- 2) zostanie ogłoszona jego upadłość, obejmująca likwidację [majątku](#) lub zostanie postawiony w stan likwidacji, albo
- 3) otrzyma zwrot wydatków na tę technologię w jakiegokolwiek formie (utrata ulgi następuje proporcjonalnie do udziału zwróconych wydatków w wartości początkowej nowej technologii).

Wskazać również należy, że korzystanie z omawianej ulgi nie wpływa na prawo do dokonywania odpisów amortyzacyjnych od nabytej technologii.

Dorota Gawel, konsultant podatkowy, Zespół ds. PDOP ECDDP Sp. z o.o.

Autorzy:

- **Dorota Gawel**
- **ECDDP Sp. z o.o.**

Artykuł z dnia: 2011-10-17